

Publicerad 2024-02-20 09:29 av Öknens Ros

A B C

när hon i skolan gick

hon lära fick

skriva fint och läsa

men ej skriva på näsa

hon förundrat såg på

hur orden byggdes så

det blev ett mönster

tittade ut genom fönster

där fanns ordens bilder

hon var ej nån vilde

satt lugnt och stilla

lät ej orden förvilla

med bläckpenna skrev

på pappret ett brev

snirklade bokstäver vackra

läraren henne tacka

för henne kändes som magi

var ej någon tragedi

om det blev nån plupp

torkade läskpappret upp

av orden blev en saga

behövde ej nån behaga

orden flöt som på våg

hon häpet såg på

men matematikens lära

där fick man inte svära

fast man räkna med bråk

det var ett annat språk

siffror trilskades svårt

det tog hon hårt

men kämpade ändå på

det måste ju ändå gå

bockar i kanten det blev

i räkneboken hon skrev

men det mesta blev rätt

hon gjorde det på sitt sätt

jag har magiska fingrar hon tänkte

när skrivbokens stjärnor blänkte

det var både silver och guld

ja, hela boken av dem var full

så glad och lycklig hon var

behövde ej sitta kvar

när skolklockan ringde slut

så rusade hon ut

ut till sin vackra värld

ut på sin vida färd

i fantasins magiska sfär

där hon lycklig är

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Öknens Ros med Poeter.se id #27620 innehar upphovsrätten